

גם דן רביב במוכים

השורה בטלוויזיה: זו כתבה ראשונה שאני עושה אחרי שש שנים, ואני מוועד מן האלימות. זה פנטסטי לראות איך האלימות לא מתפרצת בידניח לבין עצמם, אלא מופנית כלפי העיתונאים, ובעיקר כלפי הטלוויזיה, דמה של הטלוויזיה מותר:

דבר אחד ברור לחלוטין, זו לא היתה המיפ"לגה הליברלית נגד הטלוויזיה, אלא כמה יצאים מן הכלל. אני רוצה לציין שהיחס של המיפ"לגה הליברלית לטלוויזיה הישראלית ואליי הוא יוצא מן הכלל. זה בסך הכל היה פסיכי, בחופת יחיד על הרשא."

צירי ועידת המיפ"לגה יכלו לצפות באירוע הרמאטי מבעד לדלתות הזכוכית של האולם שבו ישבו. כששבו אנשי הטלוויזיה פנימה, כשהם סחוסים מן הקרבות בחוץ, פנה אליהם יצחק קעטני, יו"ר הוועדה, מעל גבי הבימה והתנצל לפנייהם. אחר כך היה מיצער של שרים וחברי כנסת של המיפ"לגה, שבאו ללחוץ את ידו של רביב ולהתנצל. הם היו ג'נטלמנים עד הסוף. אמר רביב:

הדברים האלה לא שודרו ולא סופר עליהם מעל גבי המירקע, מרוע? קודם כל, הם לא צולמו, מכיוון שלא נתנו לנו לצלם. חוץ מזה, אני חושב שהייתי גורם עוול לאנשי המיפ"לגה הליברלית. זה היה מיקרה מברר ומצער."

כשנודע על התערבותו של הוועד המנהל בנושא איש משרת כתב הטלוויזיה בגרמניה, אמר **רפיק חלבי**, יו"ר ועדה עובדים: "אני מציע לבראל שלא ינהל את הטלוויזיה דרך הוועד המנהל. הוא לא צריך לתת להם לקבוע מי יהיה כתב ומי לא. תפקידו לנהל את הטלוויזיה בצורה מיקצועית, ולא לדאוג שהוועד המנהל יקבע מי תהיה עורכת הפקה."

מקרה פורת טוענים שזהו חלק ממסע נגדו המתנהל כבר חודשים ארוכים בכל מיני נושאים, ובכל פעם שפורת אומר "שחור", יש מי מחברי הוועד המנהל לא, ובהם אחרים בפרשת הקופ"ץ צים ואומרים, "לכן", תפקידו להקפיד את לווועד המנהל שמכות להתערב. זוהי החלטה של המנכ"ל.

ביום הראשון אחריהם ראיין פורת את כל המועמדים, ובערב הודיע שבחר בישראל סגל לתפקיד באירופה. סגל יסע, כנראה, באוגוסט.

ענת סרגוסטי

התחיל לצעוק לעברו ולקלל אותו: "מאניאק!" ואף חרפות גרועות יותר. הכתב והצוות ניסו לצאת מתוך המצור האנושי המאיים, אך זה התהרץ סביבם, ואחר הצעירים התחיל לקלל ולצרוח בהיסטריה.

רביב ביקש מן הצלם לצלם את המהומה סביבם, ואז שלחו הפעילים ידיים לעבר המצלמה והצלם. כשהצלם צווח לטלוויזיה להיחלץ מתוך המצור, זה היה מאוחר מדי — האמבולנס שנשא את הנפצע כבר הסתלק.

מישהו מתוך קהל חמומי המוח טען, שראה את ידיו של דן רביב מונפות לעברו, ושאיפילו קיבל ממנו מכות.

אני לא נתתי מכות לאיש, הכחיש רביב. קודם כל, משום שאני כתב טלוויזיה ויודע את מקומי בהבנעה. מקומי הוא לחטוף מכות כשקט. לא יתכן שאני אכה. חוץ מזה, אמרו שאני מאניאק, או ברור לגמרי שבתור שכזה מגיעות לי מכות.

האנשים סביבי מנעו מאיתנו למלא את חובתנו העיתונאית. הם ניסו לשבור את המראה, שנועדה להראות הפעם את האלימות של החברה הישראלית. אבל גם אם ישברו את הראי, זה לא ישנה את פרצופה של החברה."

דן רביב חזר לא זמן לתפקיד של כתב מן

הרשות וחברה האגודה. אחרי כמה ימים בוטלה הצעה זו, והאגודה ביקשה מן המנכ"ל שיפגוש ויראין את כל המועמדים.

במקביל התערב גם **דוד אדמון**, חבר הוועד המנהל של רשות השידור, וטען שאולי צריך לבטל לגמרי את התפקיד, מכיוון שרשות השידור מצויה בקשיים כספיים, ויש לשקול מח דש הוצאה כזו של מימון כתב באירופה.

קולות אחרים בוועד המנהל הסבירו שויצטום הוא כתב טוב, ואולי כדאי להשאיר אותו שם לשנה נוספת. אחר כך אמרו שאולי **מיכה לימור**, זמנאי לחודשים להשתלמות בגרמניה, יממש כתב זמני, עד שיימצא פיתרון אחר. במיסגרת תהליך בחירת המועמד, זימן פורת את מנהלי הטלוויזיה והרדיו בעברית ובערבית, כדי להתייעץ אתם. **יוסף בראל**, מנהל ה טלוויזיה, לא הגיע לדיון וביקש להקפיד את הנושא עד לדיון מקיף בפרסנת כבינו בעולם. ואחר כך הועלה הנושא לדיון בוועד המנהל.

עוד לא נרגעו הרוחות מן האלימות, שהופנתה כלפי **מנשה רז**, כתב הטלוויזיה הישראלית, וצוות הצילום שלו, בהפגנת גושאמונים בתל אביב: עוד לא הספיקו הצדדים לחקור את הפרשה ולהתנצל — וכתב נוסף של הטלוויזיה וזה לטעום את נחת זרועו של חמוסי המוח אחר. **דן רביב**, כתב הטלוויזיה לענייני מיפ"לגות, סיקר במשך קרוב ל-20 שעות מפרכות את ועידת המיפ"לגה הליברלית, שדנה באיחור עם תנועת החרות. בסביבות השעה 2 בלילה הטיח צעיר מזוקן בשם חנוך שגב, מנאמניו של אכרהם שריד, דברים קשים לעבר יצחק מורעי. במהלך הדברים הוא נפל לפתע ארצה, מתעלף. חבריו הובילו אותו החוצה, השכיבו אותו על הרשא והתחילו לטפל בו, כשהם מצפים לבואו של האמבולנס שהזמינו.

דן רביב, שהיה במקום בתוקף תפקידו העיתונאי, חשב שאירוע יוצא דופן כזה ראוי לסיקור. יחד עם אנשי צוות הצילום הוא יצא החוצה, אל הרשא. הוא ביקש מן הצלם לצלם, אחרי שהבטיח כי אין בזה הפרעה הוקף הצוות במתעלף. בתוך שניות ספורות הוקף הצוות בפעילים, שהכריזו חרשמשמעת כי לא יניחו לצלם ולא יתנו לצוות לזוז לשום מקום. בהתחלה הסתפקו הפעילים המשולהבים במילים בלבד, אך כשיסה רביב להתקדם עם ציודו למקום האירוע, התהדרקה הסבעת האנושית סביבו והקהל רוע.

תוכנית, מלווים בזמן האחרון בשערוריות, כמריבות ובמאבקים, לאו דווקא נקיים. הפעם מסתובב העניין סביב מינוי כתב חדש של הטלוויזיה ושל הרדיו באירופה.

דוד יצחק, הכתב הנוכחי, הושב בגרמניה והמסקר עבור כליהתיקשות האלקטרוניים את כל הקורה באירופה, מסיים את תפקידו בחודש אוגוסט.

מכיוון שוויצטום הוא איש קול ישראלי במקור, הכתב המחליף יהיה איש טלוויזיה עניין של רוטצה. איש התפקיד נתון בלעדית בידיו של **אורי פורת**, מנכ"ל רשות השידור.

תפקידו כזה, כמה **מנשה רז**, **גיל סדן**, **חיים פלגנר**, **ישראל סגל** ו**צבי (צבה) גורן**. לקראת הכרעתו של המנכ"ל חלו כמה ועזועים, שבעיקבותיהם ניסתה אגודת העיתונאים להתערב, וביקשה שהמועמדים יעברו דרך ועדה שתהיה מורכבת ממנהלי הטלוויזיה, מנכ"ל

שידור

צל"ש

הצגה חיה (לייו שואו)

● **לאברהם ברזילי**, הכתב הפעלתו של הטלוויזיה, שהפתיע ביום החמישי בכתבה יוצאת דופן במבט. החידוש בכתבה לא היה הצילום המיוחד שבה ולא התייחסות הכתבה, אלא הנושא, שלא היה, כפי שרגילים לראות על המירקע, פוליטי, פילי, לאומני, או צרות אחרות. הנושא לא היה אלא הרבעה של גזע הסוסים הערביים הנדירים. ברזילי הצליח לרענן את הצופים ואף הרחיק לכת, בעזרתם של הצלם ועורך המהדורה, כששידר את קטעי ההדווגות בין הסוס הגיועי לסוסה הגיועית לא פחות. בטלוויזיה, שידר הרשות שלה הוא רתי חושב כיפה, ושמןהליה ועסקניה טרורים במריבות בלתי פוסקות ביניהם. זהו ללא ספק מעשה אמיץ. יוצא דופן וראוי להערכה.

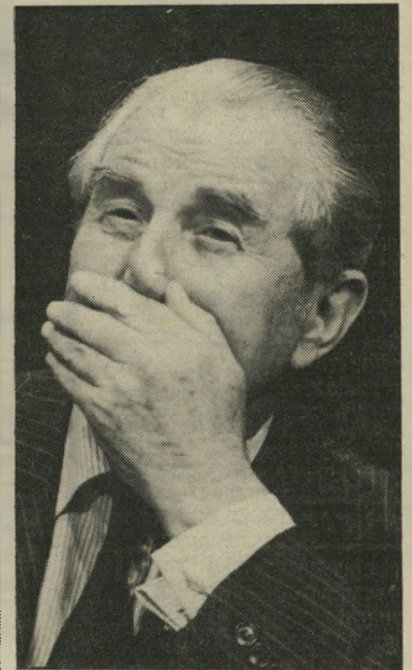
הקטע ששודר היה חתוך. הצוות הנציח את כל מהלך ההדווגות, גם את הקטע שבו מסייעים המאמנים לסוס להתייצב בכיוון הנכון, אך העורך בטלוויזיה חשב שקטע כזה מוגזם.

מאחורי המירקע

עונש משמיים?

ביום החמישי, בפתח מהדורת יומן השבוע, הודיע **מיכה לימור**, עורך ומגיש המישר, את הצפוי ביומן באותו הערב. בין שאר הכתבות הצפויות, הודיע כי תשודר כתבה על ביקורו של **חיים הרצוג**, נשיא המדינה, באירלנד. הכתבה לא שודרה באותו ערב בגלל בעיות טכניות של האירים.

דוד ויצטום, שליח רשות השידור כי אירופה, נסע לאירלנד כדי לסקר את ביקורו של

הנשיא הרצוג

מדוע לא שודרה הכתבה?

הנשיא. אירלנד היא מדינה עניה, הסובלת מבעיות של אבטלה וחוסר תקציב, ואינה יכולה לממן לעצמה תחנת שידור ללוויינים. לכן כל הכתבות שצריכות להגיע אל הלוויין עושות את דרכן בכבל תתיקועי מראבלין (או מכל מקום אחר) אל בלפאסט, משם ללונדון, ורק מהבירה הבריטית הן עוברות ללוויין. בכל פעם שמת עוררות בעיות בבלפאסט, בעיקר בעיות טכניות, נשארת אירלנד מנותקת משידורי הטלוויזיה.

כך קרה גם בעת ביקורו של הרצוג.

מכל הכתבות המתוכננות על הביקור הגיעה לישראל רק אחת, באורך של ריקות. היה מי שאמר, שזה עונש משמיים לנשיא המדינה שבים שבו דרכו רגליו על ארצות אירלנד, התפרסמה בארץ התקפה קשה שלו על העיתונות הישראלית ועל צורת הסיקור של אסון תאונת האוטובוס וההלוויות בפתח התיקוה. לכן, כך טענו, הבטיחה יד נעלמה שביקורו באירלנד לא יוכה בסיקור נרחב של העיתונות ובעיקר של הטלוויזיה.

אבל הרצוג לא למד לקח. גם באירלנד עשה דבר שלא ייעשה ותקף קשות את כליהתיק

שורת האירים.

עוד שערוריה

שום דבר, הקשור ברשות השידור, אינו עובר, כנראה, חלק ומיקצועי. כל מיניו, כל שינוי, כל